

מסכת אבות

פרק ב משנה יו

הוּא הָיָה אֹמֵר, לֹא עַלְיכָה הַמְלָאכָה לִגְמַר, וְלֹא אַתָּה בֶּן חֶרְיוֹן
לְבֶטֶל מִפְנָה. אֲמִתָּה תֹּרֶה כָּרְבָּה, נוֹתְנִים לוֹ שְׁכָר כָּרְבָּה.
וְגַם הָוָא בְּעֵל מְלָאכָתָךְ שִׁיְשַׁלֵּם לוֹ שְׁכָר פְּעַלְתָּה. וְדֹע מִתָּנוֹ
שְׁכָרֵנוּ נִשְׁלֵל צְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא: